

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 20 czerwca 2019 r.
(OR. en, pt, de)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0359(COD)

9170/2/19
REV 2 ADD 1 REV 1

CODEC 1052
JUSTCIV 119
EJUSTICE 64
ECOFIN 483
COMPET 389
EMPL 264
SOC 356

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Projekt DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości) (**pierwsze czytanie**)

- Przyjęcie aktu ustawodawczego
- Oświadczenia

Oświadczenie Portugalii

Portugalia uważa, że tekst wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, drugiej szansy i środków zwiększających skuteczność postępowań restrukturyzacyjnych, upadłościowych i w zakresie umorzenia oraz zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 jest wystarczająco elastyczny, by zezwolić państwom członkowskim na wyłączenie określonych kategorii długu z możliwości umorzenia długów lub ograniczenie dostępu do tego rozwiązania lub ustanowienie dłuższego okresu wymaganego dla uzyskania umorzenia długów, w przypadku gdy takie wyłączenia, ograniczenia lub dłuższe okresy są należycie uzasadnione.

Portugalia rozumie, że państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić przepisy skutkujące wyłączeniem z możliwości umorzenia długów podatkowych lub ograniczeniem dostępu do tego rozwiązania nie tylko dlatego, że środki takie powinny być uznawane za należycie uzasadnione ze względu na szczególny charakter długów podatkowych, ale także dlatego, że przyjęcie unijnego prawodawstwa mającego wpływ na uiszczanie podatków obrotowych, podatków akcyzowych i innych rodzajów opodatkowania wymagałoby innej szczególnej podstawy prawnej, z zastrzeżeniem specjalnych procedur ustawodawczych, jak przewidziano w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Mając to na uwadze, Portugalia chciałaby zastrzec swoje stanowisko dotyczące uregulowania dostępu do możliwości umorzenia długów podatkowych przy transpozycji niniejszej dyrektywy.

Oświadczenie Niemiec

Niemcy aprobuja stanowisko Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, drugiej szansy i środków zwiększających skuteczność postępowań restrukturyzacyjnych, upadłościowych i w zakresie umorzenia (COM(2016) 723), jak również w sprawie zmian dyrektywy 2012/30/UE (COM(2016) 723).

I.

Odwołując się jednak do swoich wcześniejszych oświadczeń do protokołów złożonych podczas posiedzeń Rady ds. WSiSW w dniach 4 i 5 czerwca oraz 11 i 12 października 2018 r. – Niemcy podkreślają jednak, że w kontekście unii bankowej przedmiotowy wniosek nie stanowi istotnego wkładu w środki niezbędne do trwałego ograniczenia i uniknięcia w przyszłości kredytów zagrożonych. Potrzebne byłyby tu szerzej zakrojone działania, takie jak zagwarantowanie, by wierzyciele zabezpieczeni mieli skuteczny dostęp do wartości zabezpieczeń w ramach postępowań likwidacyjnych.

Ponadto w tytule II (ramy restrukturyzacji zapobiegawczej) dyrektywa przewiduje liczne prawa głosu na poziomie krajowym, pozostawiając państwom członkowskim możliwość stosowania środków wykonawczych, które nie zapewniają dostatecznej ochrony przed nadużyciami i nieefektywnymi z ekonomicznego punktu widzenia próbami restrukturyzacji. Może to prowadzić do opóźnienia niezbędnych postępowań upadłościowych, co z kolei może spowodować niższe stopy zwrotu.

Co więcej, gromadzenie danych dotyczących stóp odzysku przewidziane w tytule V (monitorowanie) art. 29 ust. 3 lit. b) powinno być obowiązkowe dla wszystkich państw członkowskich, aby umożliwić porównywanie efektywności postępowań upadłościowych w kontekście unii bankowej.

W związku z tym proponowana dyrektywa nie zapewnia wymaganego minimalnego poziomu ochrony wierzycieli, a tym samym nie jest istotnym krokiem w kierunku realizacji planu działania na rzecz rozwiązania problemu kredytów zagrożonych w Europie z dnia 11 lipca 2017 r.

II.

Ponadto Niemcy rozumieją, że dyrektywa, zgodnie z treścią motywu 95, ustępuje pierwszeństwa Konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym przyjętej w Kapsztadzie w dniu 16 listopada 2001 r. (Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 8) oraz wszystkim protokołom do tej konwencji, jak również że nie zostało to jasno stwierdzone w części normatywnej tekstu, tzn. w art. 31 ust. 3, tylko dlatego, że dodatkowe protokoły, które nie zostały tam wymienione, nie weszły jeszcze w życie. Niemcy zakładają zatem, że w przypadku konfliktu z dodatkowymi protokołami do Konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym przyjętej w Kapsztadzie w dniu 16 listopada 2001 r. po ich wejściu w życie, dyrektywa nie będzie również naruszać stosowania tych dodatkowych protokołów, tak więc można wykluczyć konflikt z przepisami prawa międzynarodowego .